Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

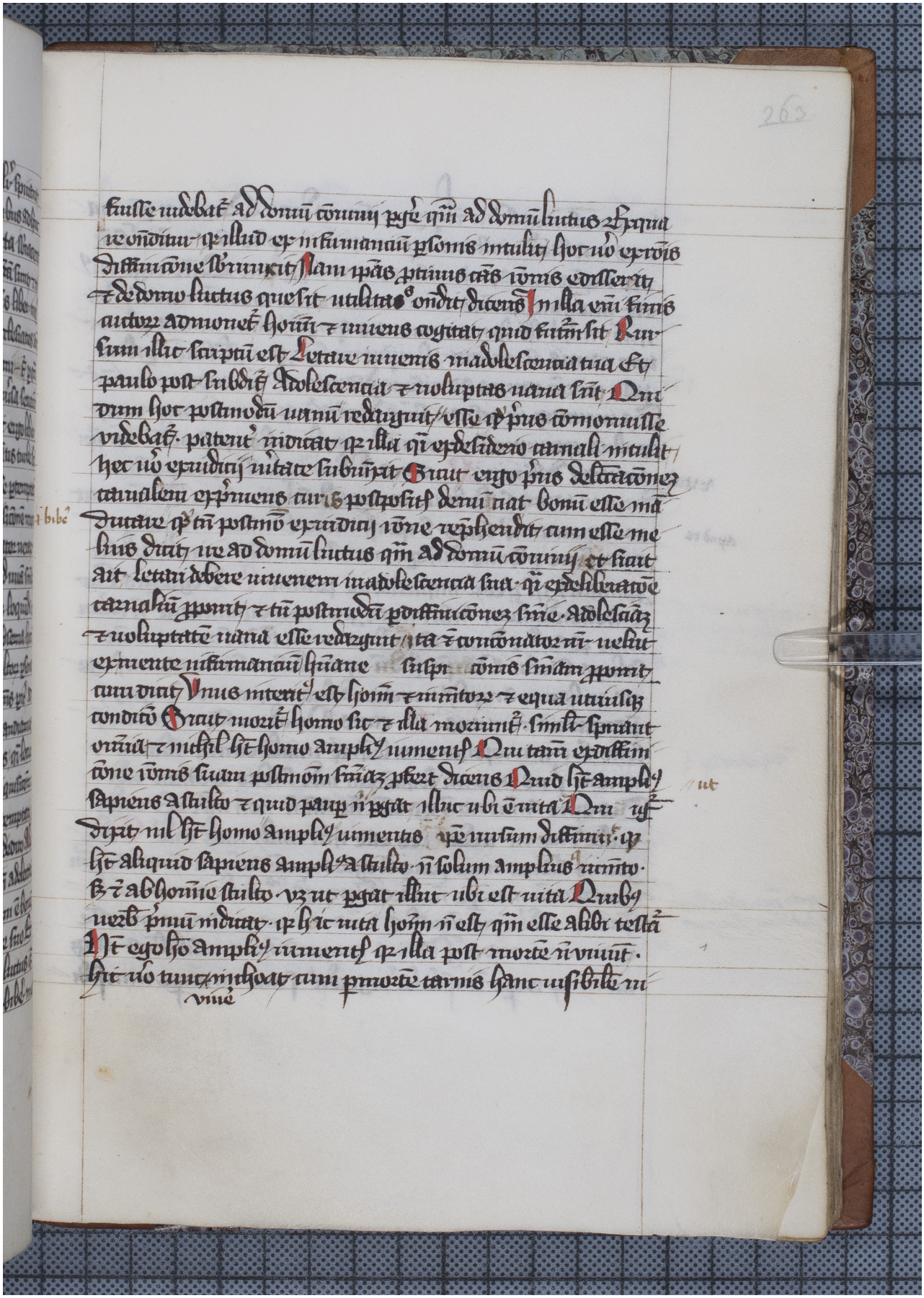

263

fluxe videbat. Ad domum convivij pergere quam ad domum luctus. Hec quia
ve conditur. Ipse illud ex misericordia pleroque multis hoc vo exercuis
distinctione sibi munxit. Nam ipse prius cuius convivis edisset et
et de domo luctus que sit utilitas condit dicens. Melius enim finis
auctor admonet horum et iuvenis cogitat quid futurum sit. Rursum
illic scriptum est. Letare iuvenis in adolescentia tua. Et
paulo post subdit. Adolescentia et voluptas vanum sunt. Quo
dum hoc postmodum vanum redigunt esse ipsum convivium
videbat. patenter indicat ipse illa qui expedito temporali multi
hec vo exercitia vitate subiungit. Gratet ergo prius delectationes
temporales expiens cum postpositis demum gat bonum esse ma
ducare ipsum cum postmodum exercitia iuvene reprehendit cum esse me
lius dicit ire ad domum luctus quam ad domum convivij et fiat
ait letum debere iuvenem in adolescentia sua qui expeditis te
temporalium ppmit et cum postmodum poenitentiae sine. Adolescentiae
et voluptate vana esse redigunt. ita et convivatore ni nesciu
expiente nitimur manum suadere suspi convivis sinam ppmit
cum dicit. Vnus interit est hominum et mortuorum et equa utriusque
conditio. Gratet mortem homo sic et illa morientes similes spiramus
omnia et nihil est homo amplius iumentis. Qui tamen expeditis
tione iuvenis suum postmodum finiens pbet dicens. Quid est amplius
sapiens a stulto et quid pauper nisi gratet illuc ubi et vita. Qui ipse
dicit nil est homo amplius iumentis ipse rursum distinguit. ipse
est aliquid sapiens amplius a stulto. ni solum amplius iumento.
Et et abhomine stulto. vz ut gratet illuc ubi est vita. Quibus
verbis prius indicat. ipse sic vita hominis est. quam esse abiti testa
Nisi ego sic amplius iumentis. ipse illa post mortem ni viuit.
Sic vo tunc incipiat cum pmortem carnis hanc visibile in
vnie